

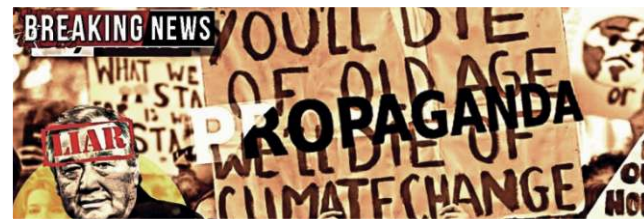
BREAKING - Kun 0,3% af forskerne er enige om, at menneskeheden forårsager klimaforandringer; IKKE 97 %, som FN fejlagtigt har påstået

- af The Exposé, 21. apr. 2023, LINK

Du har sandsynligvis hørt, at 97% af forskerne er enige om menneskedrevet klimaændringer. Det overvældende flertal af forskere tager ikke stilling til spørgsmålet om, hvorvidt klimaændringer er menneskeskabte, for det ligger uden for vores nuværende viden at besvare.

Kun 0,3% af videnskabspapirerne angiver at mennesker er årsagen til klimaændringer. Og da de blev undersøgt, mente kun 18% af forskerne, at en stor mængde – eller alle – af yderligere klimaændringer kunne afværges.

Der er ingen videnskabelig dokumentation eller metode, der kan afgøre, hvor meget af temperatur ændringer siden 1900 der er forårsaget af mennesker. Vi ved, at temperaturen har varieret meget i årtusinder. Vi ved også, at i stort set hele den periode, er global opvarmning og køling drevet fuldstændig af naturkræfter.

“97% Konsensus” - Hvilken Konsensus?

- af Gregory Wrightstone, Executive Director CO2 Coalition, 31. okt. 2023, LINK

Du har sandsynligvis hørt, at 97% af forskerne er enige om menneskeskabte klimaændringer. Du har måske også hørt, at de, der ikke køber ind på klima-apokalypsemantraet, er "videnskabsfornægttere". Sandheden er, at langt flere end 3% af forskerne er skeptiske over for klima-hysteriet. En hele del mere.

De mange forskere, ingeniører og energiexperts, der udgør CO2-Coalition, bliver ofte spurgt om noget i retning af: "Så du tror på klimaændringer, så?" Vores svar? "Ja, selvfølgelig gør vi det: det har fundet sted i hundreder af millioner af år." Det er vigtigt at stille de rigtige spørgsmål. Spørgsmålet er ikke: "Sker der klimaændringer?" Det virkelige spørgsmål af alvorlig betydning er: "Er klimaændringer nu primært drevet af menneskelige handlinger?" Dette spørgsmål bør følges op af "er vores skiftende klima gavnligt eller skadeligt for økosystemer og menneskeheden?"

Der er nogle videnskabelige sandheder, der er målbare og lette at bevise, og som jeg er overbevist om, at mindst 97% af forskerne er enige i. Her er to:

1. Kuldioxidkoncentrationen har været stigende i de senere år.
2. Temperaturer, målt ved termometre og satellitter, har generelt været stigende i ryk og trin i mere end 150 år.

Hvad der er umuligt at kvantificere, er den faktiske procentdel af opvarmningen, der kan tilskrives øget antropogen (menneskeskabt) CO2. Der er ingen videnskabelige beviser eller metoder, der kan afgøre, hvor meget af opvarmningen vi har haft siden 1900, der var direkte forårsaget af os.

Vi ved, at temperaturen har varieret meget gennem årtusinderne. Vi ved også, at den globale opvarmning og afkøling i stort set hele den tid udelukkende blev drevet af naturkræfter, som ikke ophørte med at fungere i begyndelsen af det 20. århundrede.

Påstanden om, at størstedelen af den moderne opvarmning kan tilskrives menneskelige aktiviteter, er videnskabeligt uholdbar. Sandheden er, at vi ikke ved det. Vi skal være i stand til at adskille det, vi ved, fra det, der kun er gisninger.

Hvad er grundlaget for begrebet "97% konsensus"? Er det sandt?

Tip: Du kan ikke stave 'consensus' uden "con"

Hvis, ren faktisk, 97% af alle videnskabsmænd virkelig troede, at menneskelige aktiviteter forårsagede den moderate opvarmning, som vi har set i de sidste 150 år, ville det være rimeligt for en at overveje dette, når man beslutter, hvad man skal tro. Men man ville kunne tage fejl.

Videnskab, i modsætning til religion, er ikke et trossystem. Videnskabsfolk vil ligesom alle andre sige, at de tror på ting – uanset om de tror på dem eller ej – for social bekvemmelighed, politisk hensigtsmæssighed eller økonomisk profit. Af denne og andre gode grunde er videnskaben ikke baseret på forskernes tro. Det er en disciplineret undersøgelsesmetode, hvorved forskere anvender allerede eksisterende teori til observation og måling for at udvikle eller afvise en teori, så de så klart og sikkert som muligt kan optrælle sondringen mellem, hvad den græske filosof Anaximander kaldte "det, der er, og det, der ikke er."

Abu Ali ibn al-Haytham, naturfilosoffen fra Irak i

det 11. århundrede, der grundlagde den videnskabelige metode i Østen, skrev engang:

"Den sandhedssøgende [hans smukke beskrivelse af videnskabsmanden], sætter ikke sin lid til nogen simpel konsensus, uanset dens ærværdighed eller udbredelse. I stedet underkaster han sin lærdom om undersøgelse, inspektion og efterforskning. Vejen mod sandheden er lang og svær, men det vejen, vi skal følge."

Den lange og vanskelige vej til videnskabelig sandhed kan ikke følges ved blot at tælle hoveder blandt dem, der lever af offentlige midler. Derfor er den blotte kendsgerning, at klimaaktivister så ofte appellerer til en forestillet og (som vi skal se) imaginær "konsensus", et rødt flag. De er langt mindre sikre på de formodede videnskabelige sandheder, som de klammer sig til, end de ønsker, at vi skal tro. "Konsensus" er her en krykke for dårlig videnskab.

Hvad er så oprindelsen til begrebet "97% konsensus"? Er det bakket op med forskning og data?

Det tidligste forsøg på at dokumentere en "konsensus" om klimaændringer var et papir fra 2004, der blev citeret af Al Gore i sin angivelige non-fiction bog, 'An Inconvenient Truth' - Gore deltog i naturvidenskabsklasser på Harvard, men fik en D-karakter for det, svarende til 02 på 7-trinsskalaen. Forfatteren af det citerede papir, Naomi Oreskes, hævdede, at 75% af næsten 1.000 papirer, hun havde gennemgået om spørgsmålet om klimaændringer, var enige i det "konsensus" forslag, der blev støttet af Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer ("IPCC"): "Det meste af den observerede opvarmning i løbet af de sidste 50 år skyldes sandsynligvis stigningen i drivhusgaskoncentrationer." Ingen, fastholdt hun, var uenige i denne argumentation.

Oreskes-artiklen fangede opmærksomheden hos Klaus-Martin Schultes, en fremtrædende Londonkirurg, der var blevet bekymret over de skadelige sundhedseffekter hos hans patienter som følge af deres tro på apokalyptisk global opvarmning.

Professor Schulte besluttede at opdatere Oreskes arbejde. Han fandt imidlertid, at kun 45% af flere hundrede papirer støttede "konsensus" positionen. Han konkluderede: "Der synes at være ringe grundlag i den fagfælle-bedømte videnskabelige litteratur for graden af bekymring over spørgsmålet om klimaændringer, som udtrykkes i medierne og af politikere, nu overført til den medicinske verden og oplevet af patienter."

Tryk på 'LINK's i online PDF